

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

nr. 222.724 van 5 maart 2013

A. 203.572/XV-1858

In zake: **JANSSENS** Jean-Luc,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. V. PUZAJ, advocaat,
rue du Général Bertrand 22
4000 Luik,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

Tussenkomende partij:

de gemeente Fexhe-le-Haut-Clocher.

DE RAAD VAN STATE, XVe KAMER,

Gezien het op 6 februari 2012 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Luc JANSSENS de vernietiging vordert van de “beslissing van de federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Instellingen en Bevolking, Bevolking en Identiteitskaarten, die van 30.11.2011 dateert en die op 07.12.2011 aan het gemeentebestuur van Fexhe-le-Haut-Clocher overgezonden is”;

Gezien het op 20 maart 2012 ingediende verzoekschrift, waarbij de gemeente Fexhe-le-Haut-Clocher vraagt als tussenkomende partij in de procedure te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 17 april 2012, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van tussenkomst;

Gezien het verslag van de heer Chr. AMELYNCK, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partij en van de tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 21 januari 2013, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 februari 2013 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van mevrouw D. DÉOM, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. D. VERHEYEN, *loco* Mr. V. PUZAJ, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van mevrouw V. de GRANGES de SURGÈRES, attaché, die voor de verwerende partij verschijnt, en van mevrouw D. JACOB, gemeentesecretaris, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidende advies van de heer Chr. AMELYNCK, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak:

Op 19 maart 2008 zendt Ch. Tombal, inspecteur bij de lokale politie van de zone “Hesbaye” een nota aan het gemeentecollege van Fexhe-le-Haut-Clocher

waarin wordt gesteld dat verzoeker niet verblijft op het adres waar hij gedomicilieerd is, namelijk het huis in de rue de Fooz 23 waarvan hij eigenaar is, maar op hetzelfde adres als Patricia Warnier, namelijk toen rue du Flot 10. De rue du Flot en de rue de Fooz liggen op enkele honderden meters van elkaar.

Op 31 maart beslist het gemeentecollege van de tussenkomende partij verzoeker ambtshalve in zijn bevolkingsregisters in te schrijven op het adres rue du Flot 10.

Op 3 juni gaat de voornoemde politie-inspecteur de verblijfplaats van Patricia Warnier na, naar aanleiding van haar verhuizing naar de rue du Flot 22 en van haar aanvraag om op dat adres te worden ingeschreven. Hij stelt vast dat zij inderdaad op dat adres verblijft en vermeldt dat “Janssens daar verblijft maar er niet wenst te worden ingeschreven”. Op 9 juni stelt de gemeente Fexhe-le-Haut-Clocher Patricia Warnier ervan in kennis dat zij samen met verzoeker op dat adres is ingeschreven. Zij schrijft naar de burgemeester om de inschrijving van laatstgenoemde aan te vechten, en de burgemeester antwoordt haar op 27 juni, waarbij hij onder meer stelt dat “indien we de heer JANSSENS afvoeren van de rue du Flot 22, hij geen vaste woonplaats heeft. (...) We weten dat het huis in de rue de Fooz 23 onbewoonbaar is en dat hij er niet verblijft”.

Op 14 juli schrijft de voornoemde politie-inspecteur in een verslag dat verzoeker weliswaar “werkzaamheden uitvoert in zijn huis in de rue de Fooz, maar in de rue du Flot 22 verblijft”, dat hij met het voertuig van Patricia Warnier rijdt en dat hij regelmatig bij haar en samen met haar wordt gezien. Het verslag vermeldt ook dat ze “niet samen gedomicilieerd wensen te zijn (OCMW-werkloosheid?)”.

Op 29 augustus stelt Patricia Warnier bij de verwerende partij beroep in teneinde de ambtshalve inschrijving van verzoeker in de bevolkingsregisters op haar adres, rue du Flot 22, door het gemeentebestuur van Fexhe-le-Haut-Clocher, aan te vechten. In het kader van het onderzoek van dat beroep maakt dezelfde inspecteur op 23 september een nieuw verslag op dat tot dezelfde conclusie leidt als het verslag van 14 juli en waarin wordt aangegeven dat in de rue de Fooz 23 werkzaamheden aan de gang zijn. Dat verslag wordt door de gemeente aan de verwerende partij overgezonden met een brief van 29 september, die ook preciseringen bevat over de staat waarin dat gebouw zich bevindt.

Op 13 november zendt de advocaat van Patricia Warnier verschillende stukken naar de verwerende partij teneinde aan te tonen dat verzoeker zijn hoofdverblijf niet bij haar heeft. Het gaat onder meer om facturen en verklaringen van bureaus die te kennen geven dat zij verzoeker dagelijks tegenkomen in de rue de Fooz 23, waar hij werkzaamheden uitvoert. Later worden brieven aan het dossier toegevoegd die het adres van de rue de Fooz vermelden.

Op 26 november vult dezelfde politie-inspecteur zijn verslag van 23 september aan met de vermelding dat hij tussen 15 mei en 30 september een twintigtal keren langs geweest is op het adres rue de Fooz 23 maar dat hij de betrokkene daar niet heeft kunnen aantreffen; deze zou aangeven dat hij overdag niet bereikbaar is omdat hij dan door zijn werk belet is.

Op 20 januari 2009 wordt door J.-M. Livis, bevolkingsinspecteur bij de diensten van de verwerende partij, een verslag opgesteld met betrekking tot het verblijf van verzoeker. Dat verslag stelt dat “het gebouw in de rue de Fooz 23 klaarblijkelijk onbewoond is” en besluit dat verzoeker in de rue du Flot 22 als niet-verwant lid van het gezin van Patricia Warnier bevestigd dient te worden. Dat document maakt gewag van de herhaalde stappen die deze bevolkingsinspecteur tussen 29 september 2008 en 14 januari 2009 heeft ondernomen en bevat een reeks nauwkeurige bevindingen.

Op 21 januari zendt de advocaat van Patricia Warnier aan de verwerende partij een vonnis d.d. 15 januari 2009 van de arbeidsrechtbank van Luik waarin uitspraak wordt gedaan over een beroep tegen beslissingen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Fexhe-le-Haut-Clocher waarbij onder meer haar leefloon voor alleenstaanden wordt ingetrokken. In dat vonnis onderzoekt de rechtbank de situatie van juli 2008 en oordeelt ze inzonderheid dat “op basis van de gegevens inzake energieverbruik niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat de heer Janssens bij mevrouw Warnier verblijft” in de zin van artikel 14 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, dat inhoudt dat aan twee criteria is voldaan: het onder hetzelfde dak wonen en het gemeenschappelijk regelen van de huishoudelijke aangelegenheden.

Bij een aangetekende brief van 30 januari meldt een ambtenaar van de verwerende partij aan verzoeker dat hij voornemens is om hem in de rue du Flot 22

ingeschreven te laten als niet-verwant lid van het gezin van Patricia Warnier. Bij die brief wordt verzoeker ervan in kennis gesteld dat hij zijn opmerkingen of elke nieuwe inlichting die tot een wijziging van die beslissing kan leiden, binnen 15 dagen schriftelijk moet doen toekomen, dat hij het recht heeft om op schriftelijk verzoek zijn administratief dossier te raadplegen en dat hij daarenboven op schriftelijk verzoek kan worden gehoord door de ambtenaar die gemachtigd is om de beslissing te nemen. Die brief, die naar de rue du Flot 22 is gezonden, wordt door de Post naar de afzender teruggestuurd met het bericht “Woont niet op het aangeduide adres”. Het administratief dossier blijkt andere ontvangsbewijzen te bevatten, waarop onleesbare handtekeningen voorkomen. Brieven met dezelfde strekking worden naar Patricia Warnier, naar haar advocaat en naar de burgemeester van de gemeente Fexhe-le-Haut-Clocher gezonden.

Met een brief van 5 februari voert de advocaat van Patricia Warnier verschillende argumenten aan en verzoekt hij om het administratief dossier te mogen raadplegen en om door de gemachtigde ambtenaar te worden gehoord. In een latere brief, die verkeerdelijk gedagtekend is 5 februari, vult zij die argumentatie aan op basis van de gegevens waarvan ze in het dossier kennis heeft genomen.

Op 18 maart deelt politie-inspecteur Ch. Tombal op verzoek van de verwerende partij het resultaat mee van verscheidene bezoeken overdag en 's avonds, waaruit blijkt dat verzoeker nooit aangetroffen is in de rue de Fooz 23 noch in de rue du Flot 22 en dat het laatstgenoemde gebouw altijd was afgesloten door een toegangshek; die mededeling vat alle resultaten van de uitgevoerde bezoeken samen. Inspecteur Livis maakt vervolgens een aanvullend verslag op waarin hij verschillende stappen vermeldt die deze bevolkingsinspecteur tussen 6 februari en 1 maart 2009 heeft ondernomen, en besluit de inschrijving van verzoeker in de rue du Flot 22 te handhaven.

Op 15 juli wordt Patricia Warnier samen met haar raadsman gehoord door drie ambtenaren van de verwerende partij. Een verslag van het hoorgesprek wordt op 29 juli meegedeeld aan de advocaat van Patricia Warnier, die haar opmerkingen dienaangaande verzendt met een brief van 31 juli.

Op 4 september komt directeur-generaal L. Vanneste in een beslissing van vier pagina's tot het besluit dat “Jean-Luc Janssens sedert 3 maart 2008 in de

bevolkingsregisters van Fexhe-le-Haut-Clocher ingeschreven dient te blijven op het adres rue du Flot 22, als niet-verwant lid van het gezin van mevrouw Patricia Warnier”.

Op 10 juni 2010 deelt Patricia Warnier een arrest d.d. 18 november 2009 van het Arbeidshof te Luik mee waarin wordt geoordeeld dat de arbeidsrechtbank van Luik in haar voornoemd vonnis van 15 januari 2009 terecht “heeft geoordeeld dat de beweerde samenwoning [van Patricia Warnier en verzoeker] niet was aangetoond” en dat “het beroep derhalve niet gegrond is”. Dat arrest stelt dat op basis van de gegevens die het OCMW heeft aangevoerd niet kan worden aangenomen dat verzoeker gewoonlijk in de woning van Patricia Warnier zou verblijven noch, voor het overige, dat zij hun bestaansmiddelen zouden hebben samengelegd om de gezinslasten te dragen.

Op 8 juli antwoordt de verwerende partij dat ze een onderzoek laat uitvoeren met betrekking tot het verblijf van verzoeker. Voorts voegt laatstgenoemde verschillende stukken aan het dossier toe waarop het adres rue de Fooz 23 voorkomt.

Op 17 september stelt P. Ledoux, bevolkingsinspecteur bij de diensten van de verwerende partij, een verslag op. Dat verslag eindigt met de volgende conclusie:

“Alhoewel de heer Janssens nog altijd bezoeken aflegt bij mevrouw Warnier en er soms de nacht doorbrengt, moet hij, op grond van de huidige situatie, vanaf 17 september 2010 als alleenstaande worden ingeschreven in de rue de Fooz 23 te 4347 Fexhe-le-Haut-Clocher.”

In dat document is sprake van verscheidene stappen die deze bevolkingsinspecteur tussen 9 september en 17 september 2010 heeft ondernomen. Daarin wordt inzonderheid melding gemaakt van een bezoek waarbij verzoeker is aangetroffen in de rue de Fooz 23 en waarbij verschillende aanwijzingen voor de bewoning van het pand zijn vastgesteld.

Een ambtenaar van de verwerende partij meldt verzoeker met een aangetekende brief van 4 oktober dat hij voornemens is om aan de directeur-generaal van de Algemene Directie Instellingen en Bevolking van de FOD Binnenlandse Zaken voor te stellen “[hem] per 17/09/2010 in het bevolkingsregister van de gemeente Fexhe-le-Haut-Clocher als alleenstaande te laten inschrijven op het adres rue de Fooz 23”. Die brief, die naar de rue de Fooz 23 is gezonden, wordt door de

Post teruggestuurd naar de afzender met het bericht “Woont niet op het aangeduide adres”. Het administratief dossier blijkt andere ontvangstbewijzen te bevatten, waarop onleesbare handtekeningen voorkomen.

Eveneens op 4 oktober worden brieven met dezelfde strekking gezonden naar Patricia Warnier en naar de burgemeester van de gemeente Fexhe-le-Haut-Clocher.

Op 15 oktober en vervolgens ook op 21 oktober voert de tussenkomende partij argumenten aan tegen dat voorstel. Volgens haar is de toestand sinds de beslissing van 4 september 2009 niet veranderd. Ze voegt er inzonderheid aan toe dat “het pand in de rue de Fooz 23 onbewoonbaar is”, dat “er geen water- en elektriciteitsverbruik wordt vastgesteld” en dat het “algemeen bekend is dat [verzoeker] werkelijk verblijft in de rue du Flot 22, waar hij samen met mevrouw Warnier leeft”. De tussenkomende partij meent voorts dat de in het vooruitzicht gestelde beslissing “dreigt over te komen als een aanmoediging tot fraude”. Ze wijst erop dat de voornoemde beslissing van 4 september 2009 definitief is geworden.

Op 8 juni 2011 wordt nog een aanvullend verslag opgemaakt door bevolkingsinspecteur P. Ledoux, waarin nieuwe inspecties worden vermeld die tussen 26 april en 8 juni 2011 zijn uitgevoerd. Op dezelfde datum wordt een gezamenlijk verslag opgesteld door J.-M. Livis en P. Ledoux, bevolkingsinspecteurs bij de diensten van de verwerende partij, waarin wordt besloten dat verzoeker bij Patricia Warnier ingeschreven moet blijven.

Met een brief van 18 juli meldt een ambtenaar van de verwerende partij aan Patricia Warnier dat hij voornemens is om aan de directeur-generaal van de Algemene Directie Instellingen en Bevolking van de FOD Binnenlandse Zaken voor te stellen verzoeker sedert 3 juni 2008 “in de bevolkingsregisters van de gemeente Fexhe-le-Haut-Clocher ingeschreven te laten op het adres rue du Flot 22, als niet-verwant lid van [haar] gezin.”

Op 30 november 2011 komt directeur-generaal L. Vanneste in een beslissing van zeven pagina's tot het besluit dat “Jean-Luc Janssens sedert 3 maart 2008 in de bevolkingsregisters van Fexhe-le-Haut-Clocher ingeschreven

dient te blijven op het adres rue du Flot 22, als niet-verwant lid van het gezin van mevrouw Patricia Warnier”.

Dat is de bestreden beslissing. Deze beslissing wordt op 7 december aan het gemeentebestuur van Fexhe-le-Haut-Clocher overgezonden en daarvan wordt door toedoen van datzelfde gemeentebestuur met op 15 december ter post aangetekende brieven kennis gegeven aan verzoeker en aan Patricia Warnier. Blijkbaar heeft verzoeker de voor hem bestemde brief niet bij de Post afgehaald, terwijl Patricia Warnier hem heeft ontvangen.

Op 17 januari 2012 maakt de verwerende partij in een antwoord op een brief van de advocaat van verzoeker melding van de beslissing van 30 november 2011 en bezorgt ze hem daarvan een afschrift. Ze vermeldt dat tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring kan worden ingediend bij de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister en van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij de strekking van de bepalingen waarop hij zich beroept in herinnering brengt en vervolgens vermeldt dat zijn verblijfstoestand is veranderd sedert 2008, de datum waarop de eerste onderzoeken door de overheid zijn verricht, en verwijst naar het onderzoek dat inspecteur Ledoux op 17 september 2010 heeft verricht, waarin wordt besloten dat het gebouw waarin hij gedomicilieerd wenst te zijn, in gebruik kan worden genomen en bewoonbaar is; dat hij vaststelt dat de burgemeester het voorstel dat na dat verslag is gedaan formeel heeft betwist en dat de verwerende partij een nieuw aanvullend onderzoek heeft laten uitvoeren waarvan de conclusie opnieuw nadelig voor hem gebleken is; dat hij meent dat de bestreden handeling het gevolg is van het feit dat de overheid haar beoordeling volledig heeft herzien als gevolg van de klaarblijkelijke druk die de burgemeester van Fexhe-le-Haut-Clocher en zijn advocaat op de verwerende partij hebben uitgeoefend; dat hij stelt dat hij net zo klaarblijkelijk het slachtoffer is van pesterijen vanwege de gemeente Fexhe-le-Haut-Clocher; dat hij vervolgens feitelijke argumenten aanvoert met de bedoeling aan te tonen dat de verwerende partij zich heeft vergist wanneer ze

heeft geoordeeld dat zijn hoofdverblijfplaats zich op een ander adres bevindt dan in de rue de Fooz 23; dat hij, in essentie, inzonderheid het volgende vermeldt:

- hij blijft niet zo graag thuis en loopt vaak langs bij vrienden en kennissen;
- hij poetst zijn woning niet vaak en doet zelden de vaat;
- hij leidt een onopvallend leven en weet amper wie zijn burens zijn;
- alhoewel hij Patricia Warnier geregeld ziet en gevoelens voor haar koestert, blijft zijn hoofdverblijfplaats niettemin in de rue de Fooz;
- uit de omstandigheid dat zijn voertuig (dat onder andere wordt gebruikt om Patricia Warnier te leren autorijden) vaak tussen de rue de Fooz en de rue du Flot geparkeerd staat, kan niet worden opgemaakt dat zijn verblijfplaats in werkelijkheid in de rue du Flot ligt;
- het lage water- en elektriciteitsverbruik in de rue de Fooz valt te verklaren door zijn eenvoudige levensstijl;
- het adres waarop hij zijn post ontvangt, bevindt zich in de rue de Fooz;

dat hij derhalve meent dat de bestreden handeling op subjectieve beoordelingen van bevolkingsinspecteurs steunt; dat hij bovendien schrijft dat de algemene onderrichtingen van 7 oktober 1992 waarvan de verwerende partij gewag maakt, volstrekt geen rechtswaarde hebben en slechts aanbevelingen vormen, gericht aan de ambtenaren van de verwerende partij, zodat ze geen deugdelijke motivering vormen van de bestreden handeling;

dat hij in zijn wederantwoord de rechtspraak van de Raad van State betreffende de beslissingen tot inschrijving in de bevolkingsregisters aanhaalt, waarin wordt gesteld dat dergelijke beslissingen de feitelijke gegevens moeten vermelden waarop ze steunen – gegevens die feitelijk juist moeten zijn en de getroffen maatregel moeten kunnen wettigen; dat hij daarnaast het voornoemd arrest van het Arbeidshof te Luik van 18 november 2009 aanvoert;

Overwegende dat artikel 1, § 1, eerste lid, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van

8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen inzonderheid het volgende bepaalt:

“In elke gemeente worden gehouden:

1° bevolkingsregisters waarin ingeschreven worden op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn, de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven, die gemachtigd zijn zich er te vestigen, (...)”;

dat in het eerste lid van artikel 3 van dezelfde wet de hoofdverblijfplaats gedefinieerd wordt als de plaats waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft; dat het tweede lid van dezelfde bepaling inzonderheid voorschrijft dat de Koning de aanvullende regels vaststelt voor het bepalen van het hoofdverblijf; dat artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister inzonderheid het volgende bepaalt:

“Art. 16. § 1. De bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar.

Deze vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden.

(...)

§ 3.

(...) [Het] volstaat (...) niet dat iemand enkel de bedoeling uit om zijn hoofdverblijfplaats op een gegeven plaats te vestigen om voor het betrokken gemeentebestuur de inschrijving als hoofdverblijfplaats te rechtvaardigen.”

Overwegende dat uit die bepalingen voortvloeit dat de overheid iemand bij de inschrijving in de bevolkingsregisters weliswaar geen bepaalde verblijfplaats kan opleggen maar dat ze kan en moet nagaan waar hij werkelijk verblijft en een dergelijke inschrijving niet geldig kan uitvoeren op basis van een intentieverklaring; dat de omstandigheid dat verzoeker eigenaar was van het huis in de rue de Fooz 23 en dat hij er werkzaamheden uitvoerde, in dat verband niet volstaat om aan te tonen dat hij er werkelijk zijn hoofdverblijf had gevestigd op het ogenblik waarop de bestreden handeling is vastgesteld;

Overwegende dat de bestreden handeling steunt op de vaststellingen die gedaan zijn bij tal van bezoeken en onderzoeken die de inspecteurs van de verwerende en de tussenkomende partij hebben verricht, waarvan de recentste in juni 2011 hebben plaatsgevonden; dat in die handeling aldus een reeks precieze feitelijke gegevens worden vermeld waarop de overheid zich heeft gebaseerd om te oordelen dat verzoeker niet werkelijk verbleef op het adres waar hij wenste en beweerde te wonen; dat inspecteur Ledoux uit een onverwacht bezoek dat hij op 17 september 2010 heeft gebracht, heeft geconcludeerd dat het pand werkelijk bewoond was maar dat hij die vaststelling achteraf na een aanvullend onderzoek heeft herzien; dat de vastgestelde aanwijzingen betrekking hebben op inzonderheid de aanwezigheid van verzoeker bij inspectiebezoeken, op de staat van de inrichting en van het onderhoud van het interieur van dat gebouw, op het energieverbruik dat er is vastgesteld, op de aanwezigheid van het voertuig dat door verzoeker wordt gebruikt en op de getuigenissen van burens; dat zulke gegevens relevante motieven vormen om de hoofdverblijfplaats van een persoon vast te stellen; dat verzoeker niet de juistheid van die vaststellingen betwist maar wel de deugdelijkheid van de conclusie die de verwerende en de tussenkomende partij daaruit hebben getrokken; dat uit het aantal verrichte vaststellingen en uit de onderlinge overeenstemming van die vaststellingen evenwel niet kan worden opgemaakt dat de bestreden handeling zou berusten op een kennelijke beoordelingsfout; dat de verzamelde gegevens wellicht aantonen dat verzoeker niet werkelijk in de rue de Fooz 23 verblijft, maar niet aantonen dat hij werkelijk in de rue du Flot 22 verblijft; dat verzoeker er evenwel geen belang bij heeft de motieven van de bestreden handeling in die zin aan te vechten, daar de ambtshalve inschrijving op een adres waarmee hij, zoals hij zelf erkent, banden heeft, hem minder nadeel berokkent dan de loutere afvoering uit de bevolkingsregisters; dat, ten slotte, het Arbeidshof te Luik zich in zijn arrest van 18 november 2009 uitspreekt over de kwestie van de samenwoning van verzoeker en Patricia Warnier in de zin van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, een begrip dat veronderstelt dat aan twee criteria is voldaan, waaronder een socio-economisch criterium dat inhoudt dat de huishoudelijke aangelegenheden gemeenschappelijk worden geregeld; dat in het arrest wordt opgemerkt dat de beoordeling betreffende de domiciliëring die de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken heeft gemaakt, betrekking

heeft op gegevens die losstaan van de gegevens die het Hof heeft onderzocht om te besluiten dat van een dergelijke samenwoning geen sprake is;

Overwegende, ten slotte, dat de verwerende partij de procedure heeft gevolgd waarin artikel 8 van de voornoemde wet van 19 juli 1991 en artikel 21 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 voorzien; dat zij in het licht van de vaststellingen van de tussenkomenende partij een nieuw onderzoek heeft laten voeren alvorens uitspraak te doen; dat ze haar beoordeling geenszins volledig heeft herzien; dat het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van artikel 13 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 en van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel ingeval aan een grondrecht wordt geraakt; dat hij gewag maakt van de rechtspraak betreffende de omstandigheid dat ingeval aan een grondrecht wordt geraakt een daadwerkelijk intern rechtsmiddel voorhanden moet zijn; dat, volgens hem, uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof volgt dat het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State “niet de uitoefening [blijkt] te zijn van een daadwerkelijke rechtshulp, aangezien de proceduretermijnen het in de meeste gevallen onmogelijk maken te gepasten tijde een arrest te verkrijgen”; dat hij opmerkt dat noch beroepen tot nietigverklaring, noch vorderingen tot schorsing, noch vorderingen tot schorsing ingesteld volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid schorsende werking hebben; dat hij in essentie betoogt dat de lering van het arrest d.d. 5 februari 20020 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, in zake *Conka t. Koninkrijk België*, in dit geval *mutatis mutandis* kan worden toegepast;

Overwegende dat verzoeker niet aangeeft welk van zijn grondrechten zou zijn geschonden terwijl hij in verband daarmee niet over een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikt; dat hij voorts het recht heeft uitgeoefend om bij de Raad van State beroep in te stellen maar heeft verzuimd de Raad te verzoeken de bestreden handeling te schorsen; dat het middel niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T:

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 300 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XVe kamer, op vijf maart tweeduizend dertien door:

de Hr.	M. LEROY,	kamervoorzitter,
de Hr.	I. KOVALOVSKY,	staatsraad,
Mevr.	D. DÉOM,	staatsraad,
de Hr.	R. GHODS,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier

De voorzitter

R. GHODS

M. LEROY

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973**